

ны, убѣжденна отъ лъстителни-тъ внушенія на зломысленници-тъ, понеже, казвамъ, слѣдъ всичко това Церква-та не забрави матерни-тъ си свои длѣжности, но както квачка-та расперя крыле-тъ си въ защита на свои-тъ пилета за да ги унази отъ грабителни-тъ ногѣ на орлы-тъ, също и Церква-та са gryжи всегда да защищава свои-тъ чада, колкото и да нараняватъ матерна-та нейна утроба; за ради това предварямъ да представя на святый-атъ великый Соборъ едно предложеніе за благочестивый-атъ български народъ:

» По мое мнѣніе, колкото и да вѣрвамъ че благочестивый-тъ български народъ като са пробуди и сознай ще да провозгласи съ Церква-та заедно като расколници сбирнице-то, за да възвесели Церква-та съ това заявленіе на отеческо-то си благочестіе и православіе; но не е излишно щото великый-тъ той Соборъ слѣдъ каноническо-то наказаніе на сбирници-тъ които беззаконствувать въ знаніе и съ злонамѣренность, да вземе достовѣрно промышленіе за оныя които може быти да са убѣдятъ отъ развратители-тъ на священна-та истина. Церква-та Константинопольска вынаги са е показвала готова за да удовлетвори домогванія-та на Българи-тъ, ако тѣ не бы были противны на духъ-тъ и уставъ-тъ на священно-то законоположеніе; но за тая ревность потребно е ново едно и по-ясно доказателство да са покаже и въ настояще-то обстоятелство. Такво прочее благорасположеніе прилично е слѣдующе-то: Тоестъ слѣдъ като размысли зрѣло святый-тъ великый Соборъ, да направи единъ церковень актъ заедно съ Предѣлъ-тъ, който отъ една страна да засвидѣтелствува непрестанно-то церковно-матерно промышленіе за благочестивый-атъ български на-